

[Helge Larsen.]

for det åndelige tilsyn med en præst eller en menighed, også kan fritages for det administrative tilsyn.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Det var, som det vist fremgik af, hvad jeg sagde, ikke bispefrihedslovens formulering, der fremkaldte den konflikt, der opstod i Skive, men rent menneskelige forhold. Selvfølgelig kunne man overveje at ændre bispefrihedsloven, således at de undtagelsesbestemmelser, der nu kun gælder det tilsyn, som loven omfatter, blev ændret derhen, at hele det pågældende område blev lagt ind under et andet stift. Jeg tror, der ville opstå vanskeligheder ved en sådan udformning af loven, men biskop Erik Jensen har førhen i øvrigt og også nu i den anledning over for ministeriet rejst det spørgsmål, om ikke man skulle kigge lidt på loven for at se, om den eventuelt kunne formuleres om. Det er en naturlig følge af det problem, der her er opstået, og det vil vi gå i gang med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Jørgensen* til undervisningsministeren:

„Kan undervisningsministeren oplyse, om der vil blive truffet foranstaltninger til, at fjernsynet i større udstrækning, end tilfældet er i øjeblikket, vil udsende sportsbegivenheder af landsinteresse?“

Peter Jørgensen: Det spørgsmål, jeg har stillet til den højtærede undervisningsminister, tager ikke sigte på, at man skal udsende alle sportsbegivenheder gennem fjernsyn; det refererer sig i og for sig kun til ganske centrale begivenheder. Det har efterhånden udviklet sig sådan, at fjernsynet udsender mange sportsgrenes opvisninger; det gælder gymnastik, det gælder cykelløb, og det gælder en hel række andre områder. Det eneste sportsområde, som man har haft visse vanskeligheder med at bringe fjernsynsudsendelser af, er de centrale sportsbegivenheder på fodboldens område.

Det ligger sådan, at der på et eller andet tidspunkt optoges forhandlinger mellem Dansk Boldspil Union og fjernsynet om

udsendelse af visse fodboldkampe, her naturligvis først og fremmest de landskampe, der var tale om. Der var visse vanskeligheder med hensyn til ordningen af de økonomiske problemer i denne forbindelse. Det lykkedes dog i indeværende sommer at blive enig om udsendelsen af en landskamp, nemlig kampen mellem Danmark og Sverige. Men derudover finder der en hel del sportskampe sted, som man burde — eller som vi i hvert fald er nogle der mener man burde — udsende gennem fjernsynet. Den store diskussion om dette spørgsmål blev i og for sig rejst i forsommeren, da der blev spillet finalekamp mellem to provinsklubber i Københavns Idrætspark, og man forstod ikke, at der ikke kunne opnås enighed med fjernsynet om at udsende denne pokalfinale. Den sluttede i øvrigt uafgjort, og der kom en kamp mere.

Det er ikke min mening, at man skal udsende alle sportsbegivenheder inden for fodbolden, men jeg synes, at man i hvert fald burde kunne nå frem til en ordning mellem DBU og fjernsynet, så at de centrale sportsbegivenheder kan udsendes i fjernsynet.

Jeg har ikke noget ønske om gennem det spørgsmål, jeg her har stillet, at tage stilling til, hvilken betaling der kan blive tale om fra DBUs side. Jeg ved ikke, hvad fjernsynsudsendelser koster; men det kan ikke være det økonomiske problem, der i denne forbindelse er det afgørende. Det afgørende er, at det store sportsinteresserede publikum også i provinsen får adgang til at overvære disse begivenheder. De, som bor i København, har lejlighed til personlig at følge de store sportskampe; de kan simpelt hen gå ud i Idrætsparken. Det, det drejer sig om, er, at folk i provinsen, som søndag efter søndag befolker publikumspladserne i de forskellige idrætsanlæg, også, når der foregår virkelig store sportsbegivenheder, får en vis andel i det, der foregår. Det kan de få, hvis man kan blive enig om i fremtiden at udsende disse centrale sportsbegivenheder gennem fjernsynet.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Radiorådet har på min foranledning oplyst, at Danmarks radio, efter at der i december måned 1957 med Dansk Idræts-